

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก. แบบสัมภาษณ์ กระบวนการดำเนินงานในการส่งเสริมการเกษตรขององค์
การบริหารส่วนตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

โดย

นายโกมล สนั่นก้อง

นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส 4188551 ภาควิชาส่งเสริมและเผยแพร่การเกษตร

คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

แบบสัมภาษณ์ชุดที่.....

(1) ข้อมูลพื้นฐาน

1. ชื่อ - สกุล..... อายุ.....ปี เพศ.....
2. สถานภาพ..... จำนวนบุตร.....คน สมาชิกครอบครัว.....คน
3. ที่อยู่.....
.....
4. การศึกษา.....
5. อาชีพ
 1.
 2.
 3.
6. ตำแหน่ง/ความรับผิดชอบในชุมชนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (เน้นที่ปัจจุบัน)
 1.
 2.
 3.
 4.
7. ประสบการณ์การฝึกอบรม/ศึกษาดูงานหลักสูตรต่างๆ (ที่สำคัญต่อวิถีชีวิตปัจจุบัน)
 1.
 2.
 3.

4.

8. ข้อมูลอื่นๆ

.....
.....
.....

(2) ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้/ทัศนคติ

9. ท่านรับทราบและมีความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท/หน้าที่ของ อบต.อย่างไร

.....
.....
.....
.....

10. ท่านรับทราบและมีความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการการจัดตั้ง อบต. อย่างไร

.....
.....
.....
.....

11. ท่านคิดว่า อบต. ควรจะดำเนินกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาชุมชน อะไรบ้าง/ เพราะอะไร

.....
.....
.....
.....

12. เกี่ยวกับปัญหาด้านการเกษตร ท่านคิดว่า อบต. โดยทั่วไป ควรดำเนินการมากน้อยแค่ไหน
ปัจจัยที่กำหนด

.....
.....
.....
.....

13. ท่านคิดว่า อบต. ของท่าน ควรดำเนินกิจกรรมแก้ปัญหาการเกษตรหรือไม่

1. ควรดำเนินการ เพราะ

.....
.....
.....

ลักษณะการดำเนินการ

.....
.....
.....

ถ้าคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ทำคิดว่า อบต. ควรจะสนับสนุนงบประมาณด้านเกษตรกี่เปอร์เซ็นต์
ของงบประมาณทั้งหมด.....

2. ไม่ควรดำเนินการ

เพราะ

.....

.....ใน

สภาพปัจจุบัน อบต. สนับสนุนการเกษตรน้อย แต่สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานมากกว่า

เพราะว่า

.....
.....
.....

14. ถ้าจะทำให้ อบต. สนับสนุนการเกษตรมากขึ้น ควรจะทำอะไร กับใครบ้าง ทำอย่างไร

.....
.....
.....

15. ความรู้และทัศนคติที่สำคัญอื่นๆ

.....
.....
.....

- ภาคผนวก ข. * ข้อมูลพื้นฐานของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย
- * สรุปข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความรู้ทัศนคติ และการปฏิบัติของสมาชิกอบต.ต่อบาทของอบต.ในการส่งเสริมอาชีพเกษตรกร

แบบสัมภาษณ์สมาชิก อบต. สันทราย

การสัมภาษณ์สมาชิก อบต. เป็นอีกขั้นตอนหนึ่งที่เป็นเครื่องมือประเมินสมาชิกอบต. ซึ่งเป็นเงื่อนไขที่สำคัญของการส่งเสริมอาชีพเกษตรกรผ่านกลไก อบต. เป็นการประเมินทั้งในแง่พื้นฐานครอบครัว ประสพการณ์ ตำแหน่งและการยอมรับทางสังคม และการประเมินความรู้ทัศนคติของสมาชิก อบต. เกี่ยวกับประเด็นบทบาท อบต. ต่อการส่งเสริมอาชีพเกษตรกร ซึ่งมีบทสรุป ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงข้อมูลพื้นฐานของสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย อ.สารภี จ.เชียงใหม่

ลำดับ	เพศ	อายุ	การศึกษา	สถานภาพ	จำนวนบุตร	สมาชิกครอบครัว	อาชีพ
1.	ช.	48	ป.4	สมรส	2	4	ทำสวน
2.	ช.	45	ม.3	"	1	3	ทำสวน/ค้าขาย
3.	ช.	32	ม.6	"	1	3	ทำสวน
4.	ช.	39	ปกศ.สูง	"	1	3	ทำสวน/ค้าขาย
5.	ช.	36	ม.ศ.5	"	1	3	ทำสวน/ค้าขาย
6.	ช.	33	ม.3	"	1	4	ค้าขาย/รับจ้าง
7.	ช.	44	ป.4	"	2	4	ค้าขาย/รับจ้าง
8.	ช.	63	ป.4	"	2	4	ทำสวน
9.	ช.	58	ป.6	"	2	3	ทำสวน
10.	ช.	65	ป.4	"	2	6	ทำสวน/ค้าขาย
11.	ช.	52	ป.4	"	2	6	ทำสวน/รับเหมาก่อสร้าง
12.	ช.	32	ป.6	"	1	3	ทำสวน/ค้าขาย
13.	ช.	42	ม.3	"	2	4	ทำสวน/ค้าขาย
14.	ช.	43	ป.4	"	2	4	ทำสวน/รับเหมาก่อสร้าง
15.	ช.	48	ป.4	"	2	5	ทำสวน/ค้าขาย
16.	ช.	51	ป.6	"	2	3	ทำสวน/เลี้ยงสัตว์
17.	ช.	34	ม.3	"	2	4	ทำสวน/ค้าขาย
18.	ช.	53	ม.3	"	3	2	ค้าขาย/รับเหมาก่อสร้าง
19.	ช.	51	ม.3	"	1	3	ค้าขาย

20.	ช.	35	ป.7	"	2	6	ทำสวน/ค้าขาย
21.	ช.	56	ม.6	"	2	2	ทำสวน/ค้าขาย/รับถมที่
22.	ช.	37	ป.4	"	1	4	ทำสวน
23.	ช.	37	ป.6	"	2	4	ทำสวน/ค้าขาย
24.	ช.	49	ป.4	"	2	5	ทำสวน
25.	ช.	51	ม.ศ.4	"	2	4	ทำสวน/ค้าขาย
26.	ช.	41	ป.4	"	2	4	ทำสวน/ค้าขาย
27.	ช.	53	ม.3	"	2	3	ทำสวน/ค้าขาย
28.	ช.	50	ป.4	"	2	5	ทำสวน/ค้าขาย
29.	ช.	38	ป.ว.ช.	"	2	4	ทำสวน
30.	ช.	56	ป.4	"	2	3	ค้าขาย

จากตาราง พบว่า สมาชิก อบต. ส่วนใหญ่เป็นชายทั้งหมดในอบต.สันทราย และเป็นชาย 22 คน เป็นหญิง 3 คน และมีอายุระหว่าง 32-58 ปี โดยเฉลี่ยประมาณ 44 ปี การศึกษาชั้นต่ำ ป.4 ชั้นสูงสุดปริญญาตรี สถานภาพสมรสทั้งหมด มีจำนวนบุตรเฉลี่ย 1-2 คน มีสมาชิกครอบครัวประมาณ 2-6 คน อาชีพส่วนใหญ่ เป็นเกษตรกรและทำสวน ประมาณ 95 % อาชีพค้าขายและเป็นผู้รับเหมา ประมาณ 5 %

ตำแหน่งทางสังคมของสมาชิก อบต.สันทรายและแม่แฝกใหม่ ในปัจจุบัน (จำนวน 30 คน)

สมาชิก อบต. ส่วนใหญ่ จะมีตำแหน่งทางสังคมในชุมชนมาก่อนที่จะเป็น อบต. นั้นหมายถึง การสร้างผลงานหรือการทำงานเพื่อชุมชนมาอย่างยาวนาน โดยมีบทบาท ดังนี้ เป็น กรรมการหมู่บ้าน, ผู้ใหญ่บ้าน, กรรมการกลุ่มออมทรัพย์, กรรมการปะปาหมู่บ้าน, ฌาปนกิจสงเคราะห์หมู่บ้าน สมาชิก อบต.ส่วนหนึ่งมีบทบาทในระดับหมู่บ้าน คือ กรรมการศึกษาโรงเรียน, กรรมการกลุ่มเกษตรกร, กรรมการศูนย์สงเคราะห์หมู่บ้าน, กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิของตำบล, กรรมการกลุ่มเยาวชน, กรรมการศูนย์เด็กเล็ก, กรรมการเอดส์ตำบล, หัวหน้าเขต, กรรมการวัด, กรรมการมัชยิด

นอกจากนี้ สมาชิก อบต. ยังมีบทบาทในชุมชนในบางตำแหน่ง เช่น ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน, หัวหน้าเหมืองฝาย, อ.ส.ม., อาสาพัฒนาชุมชน, นายทะเบียนกลุ่มชาวบ้าน, กรรมการกลุ่มธ.ก.ส., กรรมการแก้ไขปัญหาคาความยากจน, กรรมการกลุ่มสหกรณ์การเกษตร, สารวัตรทหาร เป็นต้น

ประสบการณ์การฝึกอบรมของสมาชิก อบต.

พบว่า สมาชิก อบต. ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ ดังนี้ การบริหารงานสภาตำบล/อบต., การเกษตร, กฎหมายชุมชน, กรรมการหมู่บ้าน, การอบรมทรัพย์สินเพื่อการผลิต, กอมนน./ทสปช., ยาเสพติด, สหกรณ์/การรวมกลุ่ม, การศึกษา

นอกจากนี้ยังพบว่าสมาชิก อบต. บางคนยังมีประสบการณ์ในการฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์, สิ่งแวดล้อม, ฌาปนกิจสงเคราะห์, สาธารณสุขมูลฐาน, ผู้สื่อข่าวอาชญากรรม, ไทยอาสาป้องกันชาติ, ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการพัฒนาหมู่บ้าน, การบริหารงานการปะปาหมู่บ้าน, หมู่บ้านแผ่นดินธรรมแผ่นดินทอง, การกีฬาชุมชน, แรงงานและสวัสดิการสังคม, ประชาคมตำบล, รัฐธรรมนูญประชาชน, คอมพิวเตอร์ เป็นต้น

ความเข้าใจเรื่องบทบาทหน้าที่ ของอบต.

พบว่าสมาชิก อบต. มีความเข้าใจในเรื่องบทบาทหน้าที่ของ อบต. ดังนี้

(1) พัฒนาท้องถิ่น ชุมชน หมู่บ้าน ตำบล สังคม ได้แก่

- พัฒนาเศรษฐกิจ อาชีพ รายได้ ความเป็นอยู่ของประชาชน
- ส่งเสริมวัฒนธรรม การศึกษา ประเพณี
- กิจกรรมด้านเด็ก สตรี เยาวชน ผู้พิการ ผู้สูงอายุ
- อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
- ป้องกันยาเสพติด
- ดูแลความสงบเรียบร้อยภายในหมู่บ้าน
- จัดสวัสดิการให้ประชาชน
- เป็นตัวแทนของชาวบ้านในหมู่บ้านในตำบล

(2) ควบคุมดูแลงบประมาณการบริหารงานและ สนับสนุนการทำงานของฝ่ายบริหาร

(3) ออกกฎข้อบังคับภายในตำบลและจัดทำแผนพัฒนาตำบล โดยรับฟังความคิดเห็นจากชาวบ้าน

(4) สมาชิก อบต. ต้องเสียสละ /มีวิธีการคิดแก้ปัญหาและประสานงานหน่วยราชการ

ความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของ อบต.

พบว่า สมาชิก อบต. มีความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของอบต. ว่ามีพัฒนาการตั้งแต่การเปลี่ยนแปลงการปกครอง 2475 สู่สภาผู้แทนราษฎร แต่ก่อนเป็นสภาตำบล ปกครองโดยการวางรากฐานจากรัฐบาล ซึ่งเป็นผู้สั่งการ ไม่มีความเป็นอิสระ การเสนอโครงการแต่ละครั้งต้องใช้เวลาาน ปัจจุบัน

จึงได้ยกระดับเป็น อบต. จากสภาตำบลที่มีรายได้ 150,000 บาท ติดต่อกัน 3 ปี ให้เป็นนิติบุคคล ปกครองตนเอง ไม่ต้องขอความเห็นจากรัฐ มีความอิสระ มีกรรมกรเป็นขั้นตอน

อบต. เป็นหน่วยประสานงานระหว่างอำเภอกับสภาตำบล และอยากให้มีการเลือกตั้งสมาชิก อบต. โดยตรง จากประชาชน การจัดตั้ง อบต. เป็นการเพิ่มศักยภาพของสภาตำบลที่ผ่านมีลักษณะเหมือน สภาตำบลที่ผ่านมา

อบต. ควรดำเนินกิจกรรมแก้ปัญหาชุมชนอะไรบ้าง

สมาชิก อบต. เห็นว่า อบต. ควรแก้ปัญหาชุมชน ดังนี้

- (1) ผลกระทบของชาวบ้านจากภัยธรรมชาติ
- (2) ความยากจน อาชีพ รายได้ ปัญหารายได้ไม่สมดุลรายจ่าย ส่งเสริมอาชีพและฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น, ส่งเสริมสินค้าเกษตรการตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตร, การจัดหาเงินเพื่อการเกษตรในช่วงฤดูแล้ง, จัดหาเงินกองทุนเพื่อการออมทรัพย์เป็นแหล่งเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำของชาวบ้านให้ได้ ได้รับความสะดวกสบาย, การจัดทำศูนย์ฝึกฝนอาชีพตำบลและการจัดหาที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกรสำหรับเกษตรกรที่ไม่มีที่ดินทำกิน / ที่ดินทำกินมีน้อย
- (3) สาธารณูปโภค ความเจริญสู่ชุมชน เช่น การคมนาคมขนส่งผลผลิตเกษตรยังไม่ได้รับความสะดวก
- (4) ส่งเสริมความรู้และการรวมกลุ่มแก่ประชาชน อบต. ต้องให้ความช่วยเหลือชาวบ้าน อบต. ต้องรู้และเข้าใจปัญหาชาวบ้าน ไม่ให้ชุมชนเสียเปรียบกลุ่มหรือหน่วยงานอื่น
- (5) ปัญหาเสพติด เยาวชนมั่วสุมยาเสพติดซึ่งเป็นปัญหาเร่งด่วน เช่น ลานกีฬาให้เยาวชนซึ่งเป็นตัวหลักในการพัฒนาชุมชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต
- (6) การพัฒนาบุคลากร กลุ่มคนที่เข้าไปบริหาร อบต.
- (7) การสาธารณสุข การเจ็บไข้ได้ป่วยของประชาชนเพราะประชาชนมีรายได้น้อย

อบต. ควรดำเนินการด้านการเกษตรมากน้อยแค่ไหน อะไรเป็นตัวกำหนด

สมาชิกอบต. ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า ปัญหาทุกปัญหามีความเท่าเทียมกันหมด ต้องให้ความสำคัญกับทุกปัญหาเพราะมีความเกี่ยวโยงกัน แต่ก็ให้ความสำคัญกับปัญหาการเกษตรมากพอสมควร เพราะว่า ความเสียเปรียบของเกษตรกรในเรื่องปัจจัยการผลิตราคาแพงผลผลิตขายได้ราคาถูก หรือไม่มีตลาดรองรับ ความรู้และประสบการณ์ด้านการเกษตรของชาวบ้านการตลาดเกษตรยังมีปัญหาเป็นความเดือดร้อนของประชาชน/ความต้องการของประชาชน และมีเงื่อนไขในการสนับสนุน ดังนี้

- (1) การรวมกลุ่มเกษตรกรก็มีน้อย ขาดความสามัคคี/ ความร่วมแรงร่วมใจ / ความร่วมมือของชาวบ้าน ควรจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรในตำบล เพื่อรวมกันซื้อกันขายต่อตรงจากพ่อค้าคนกลาง

- (2) อบต. ยังไม่ทราบปัญหาของชุมชนที่แน่นอน และ ความรู้และประสบการณ์ของอบต. ในการส่งเสริมอาชีพเกษตรกรยังไม่มี
- (3) เป็นช่วงเริ่มแรกของ อบต. ในการบริหารตนเอง ควรให้เวลาในการปรับตัว/ปรับปรุง
- (4) ประชามติของชาวบ้านว่าส่วนไหนสำคัญที่สุด แล้วให้ อบต. สนับสนุนงบประมาณ
- (5) งบประมาณที่จำกัดเงินสนับสนุนของ อบต. มีน้อย /ควรมีการจัดหาเงินมาลงทุนให้มากขึ้น
- (6) ความรู้จากนักวิชาการก็มีน้อย
- (7) ควรมีการจัดทำบจกเงินเพื่อการเกษตร กรณีภัยธรรมชาติ ศัตรูพืช

อบต. ของท่านควรดำเนินการแก้ปัญหาการเกษตรหรือไม่ และถ้ามีจะมีวิธีดำเนินการอย่างไร

สมาชิกอบต. ทุกคนเห็นว่าควรดำเนินการ เพราะว่าเป็นอาชีพหลักของชาวบ้านและรายได้ส่วนใหญ่มาจากภาคการเกษตร เกษตรกรเองยังขาดความรู้ และอบต. เป็นตัวแทนของชาวบ้านต้องดำเนินการแก้ปัญหาให้ชาวบ้าน ชาวบ้านเองก็ต้องการเงินทุนเพื่อการเกษตร โดยมีวิธีการ ดังนี้

- (1) จัดตั้งกลุ่มตามลักษณะพืชปลูก การรวมเครือข่ายระดับตำบลสู่แผนพัฒนาของ อบต. การจัดตั้งสหกรณ์การเกษตร
- (2) จัดตั้งตลาดกลางขายสินค้าราคายุติธรรมรองรับผลผลิตเกษตรและรับซื้อผลผลิตจากเกษตรกร
- (3) เสริมความรู้ที่เกษตรกรสนใจ เช่น การอบรมและการศึกษาดูงานการเกษตร
- (4) จัดหาสินค้า ปังจี้ยการผลิตราคาถูก เช่น จัดหาเมล็ดพันธุ์คุณภาพมาแจกประชาชน
- (5) พัฒนาผลผลิตให้ได้คุณภาพ
- (6) ประชุมเกษตรกรระดับตำบล จัดเวทีชาวบ้านสอบถามปัญหาและหาทางแก้ไข
- (7) หาทุนสำรองเพื่อการเกษตรทดแทนการสูญเสียและเพื่อใช้หนี้แทนชาวบ้านที่ประสบกับปัญหาการเกษตร
- (8) มีการติดตามผลหลังจากสนับสนุนเกษตรกร

การส่งเสริมเกษตรเมื่อคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ควรสนับสนุนเท่าไร

สมาชิกอบต. ให้ความเห็นว่าคุณควรมีการสนับสนุนการเกษตรประมาณ 40 - 50 %

ปัจจุบัน อบต. สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานมาก แต่สนับสนุนการเกษตรน้อย เพราะอะไร

สมาชิก อบต. ให้ความเห็นและมีข้อสรุปว่า

- (1) โครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งที่ชุมชนต้องการมากกว่า โครงสร้างพื้นฐานเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต และชุมชนยังขาด ยังต้องการถนนขนส่งผลผลิตสำคัญกว่าสิ่งอื่นใด การขนส่งสินค้าเกษตรมีความลำบาก
- (2) การเสนอโครงการระดับชาวบ้านขึ้นมาก็เสนอในลักษณะ โครงสร้างพื้นฐานเป็นหลัก ผู้นำหมู่บ้านให้ความสำคัญกับ โครงสร้างพื้นฐาน การเสนอแผนงานของหมู่บ้านยังขาดความรู้ ซึ่งต้องพัฒนาบุคลากร
- (3) ค่านิยมเก่า ๆ ที่ต้องการสร้างสิ่งที่เป็นรูปธรรม ความผูกพันจากระบบเดิม /นโยบายมาจากสภาตำบลเดิมและเป็นโครงการต่อเนื่องมาจากสภาตำบล
- (4) ความเข้าใจผิดของ สมาชิก อบต. ที่ต้องการดำเนินการปัจจัยพื้นฐานอย่างเดียว และยังไม่มีการประสานงานในการทำงาน (การทำโครงการ)
- (5) การทำโครงสร้างพื้นฐานทำเสร็จเร็ว และเป็นการสร้างผลงานให้กับตนเอง และมีค่าคอมมิชชั่น การส่งเสริมอาชีพเกษตรใช้เวลามากกว่าโครงสร้างพื้นฐาน
- (6) ปัจจัยการผลิตไม่ค่อยมีใครคิดถึงกันเนื่องจากการซื้อขายระหว่างเกษตรกรและพ่อค้า เป็นไปด้วยความอิสระ

ถ้าจะทำให้ อบต. ส่งเสริมอาชีพเกษตรมากขึ้น ควรทำอย่างไร

สมาชิก อบต. ให้ความเห็นว่า ควรดำเนินการดังนี้

- (1) สนับสนุนการสัมมนา การประชุมเกษตรกรให้มากโดยเชิญวิทยากรจากภายนอกมาให้ความรู้ การระดมความคิดร่วมทำร่วมบริหารจัดการและร่วมรับผิดชอบของชาวบ้าน อบต. ต้องพึงเสียงเกษตรกร ในการวิเคราะห์ปัญหาการเกษตร การประชุมสัญจรเพื่อค้นหาว่าจะทำให้การเกษตรในชุมชนเจริญขึ้นได้อย่างไร
- (2) ลดปัจจัยโครงสร้างพื้นฐาน
- (3) การรวมกลุ่ม/จัดตั้งกลุ่มเกษตรกร กลุ่มร้านค้าสหกรณ์มีการขายหุ้นสหกรณ์ให้กับชาวบ้านโดยตรงกลุ่มออมทรัพย์ เพื่อจ่ายต่อการสนับสนุนทั้งความรู้และเงินทุน และสนับสนุนกลุ่มที่พร้อมก่อนและเห็นนโยบายมีความสำคัญ
- (4) สนับสนุนการจัดตั้งตลาดกลางเกษตรและจัดหาตลาดรับซื้อผลผลิตเกษตรในราคาที่เป็นธรรม การทำร้านค้าของ อบต. ในรูปสหกรณ์การเกษตร เพื่อซื้อขายปัจจัยการผลิตราคาถูก สนับสนุนกิจการสวนลำไย เช่น การเจรจาต่อรองกับพ่อค้าและบริษัท และให้รัฐบาลประกันราคาลำไยให้กับกลุ่มเกษตรกร

(5) การออกกฎข้อบังคับในการลงทุนการเกษตร พิจารณางบประมาณการพัฒนาการเกษตรให้มากขึ้น

(6) สนับสนุนทุนเพื่อการเกษตร อบต. ควรตั้งงบประมาณสนับสนุนการเกษตรมากขึ้น และมีการติดตามผลการใช้งบประมาณ ทุนหมุนเวียนทางการเกษตร อาคารสถานที่ สนับสนุนงบประมาณทางด้าน อุปกรณ์ทางการเกษตรในราคาถูกลงกว่าท้องตลาด จัดตั้งกองทุนกู้ยืมทำสวนลำไยและการปลูกพืชหมุนเวียน

(7) ควรจะดูแลเรื่องน้ำเพื่อการเกษตรให้อุดมสมบูรณ์แล้วให้ อบต. เก็บภาษี

ข้อคิดอื่น ๆ

สมาชิกอบต. ส่วนใหญ่จะให้ข้อเสนอแนะและประเมินสถานภาพ ดังนี้

(1) อบต. ยังขาดความรู้/ประสบการณ์ในการทำงาน อบต. ยังใหม่ ยังไม่เข้าใจการดำเนินงานและบทบาทหน้าที่ของตน หน้าที่ของอบต. ควรเป็นสื่อกลางและประสานงานกับภายนอก อบต. ควรให้ความสำคัญกับชุมชนมาก ๆ แก้ปัญหาจริงจัง และให้ความสำคัญกับทุกเรื่องที่เป็นประโยชน์กับชุมชน ส่งเสริมประชาธิปไตย ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองและประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดสรรงบประมาณให้โปร่งใส ซึ่งสิทธิของประชาชนที่พึงจะได้รับ

(2) ควรมีการประชุมสังฆจรให้ชาวบ้านได้ข่าวสารที่เป็นประโยชน์

(3) การแสดงความคิดเห็นในสภายังมีน้อยเกินไปยังติดอยู่กับผู้ใหญ่บ้าน ระบบอาวุโสเป็นหลัก

(4) นโยบายอบต. ก่อนข้างดีแต่บางโครงการจะเอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มและพรรคพวกของตน ควรมีการปรับปรุงงบประมาณทางด้านการเกษตรมากขึ้น การทำงานควรเอาความถูกต้องเอาเหตุผลเป็นที่ตั้ง ผู้ใหญ่บ้านอาจเป็นเพียงที่ปรึกษามากกว่าที่จะทำ

(5) การวิจัยครั้งนี้ช่วยกระตุ้นทั้งชาวบ้านและอบต. ตระหนักถึงความสำคัญของกันและกัน และรับส่งข้อมูลให้กับทางหน่วยงานของรัฐบาล

ภาคผนวก ค. ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ มีกลุ่มคนที่มีความสำคัญที่ทำให้งานวิจัยดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วยกลุ่มคน ดังต่อไปนี้

1. ทีมวิจัยหลัก ประกอบด้วย

- 1.1 นายโกมล สนั่นก้อง เป็นหัวหน้าโครงการวิจัย
- 1.2 นายอภิชาติ เทพธา เป็นผู้ช่วยนักวิจัย (ปลัด อบต.)
- 1.3 นายสวัสดิ์ คำฟู ผู้ช่วยนักวิจัย
- 1.4 นายภาสกร อินทุमार ผู้ช่วยนักวิจัย
- 1.5 นายสวิง ต้นอุดม ผู้ช่วยนักวิจัย

2. ทีมวิจัยพื้นที่ตำบลสันทราย ประกอบด้วย

- 2.1 นายเกษม อุ่นดี๊ะ กรรมการบริหาร อบต.
- 2.2 นายสุพัฒน์ บุญปิง สมาชิก อบต.
- 2.3 นายสิงห์ทอง จีระนะ สมาชิก อบต.
- 2.4 นายดวงทิพย์ ต๊ะวนา หัวหน้าเหมืองฝาย
- 2.5 นางทักษิณา คอนปิ่น กรรมการเกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์ประจำตำบล
- 2.6 นางมณี จีระนะ กรรมการกลุ่มสตรี
- 2.7 นายคณิง นาวงค์ กรรมการกลุ่มเกษตรกร
- 2.8 นายวรพันธ์ วรหะ เกษตรตำบลสันทราย
- 2.9 สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลสันทราย จำนวน 30 คน
- 2.10 เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มสตรี ฯลฯ ในตำบลสันทราย

3. วิทยากร ประกอบด้วย

- 3.1 คุณสวิง ต้นอุดม วิทยากรเกี่ยวกับบทบาท อบต.และงานประชาคม
- 3.2 คุณพนมกร นามจันทร์ วิทยากรชาวบ้านและผู้นำเกษตรกรฝึกปลอดสารพิษแม่ทา วิทยากรด้านการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อแก้ปัญหา
- 3.3 กลุ่มผู้ผลิตฝึกปลอดสารพิษบ้านป่านอต เครือข่ายกรรมการกลางแม่ทา และสภาตำบลแม่ทา กิ่งอำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่ วิทยากรด้านการจัดการกิจกรรมของกลุ่มเกษตรกร และบทบาทของสภาตำบลต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรและ

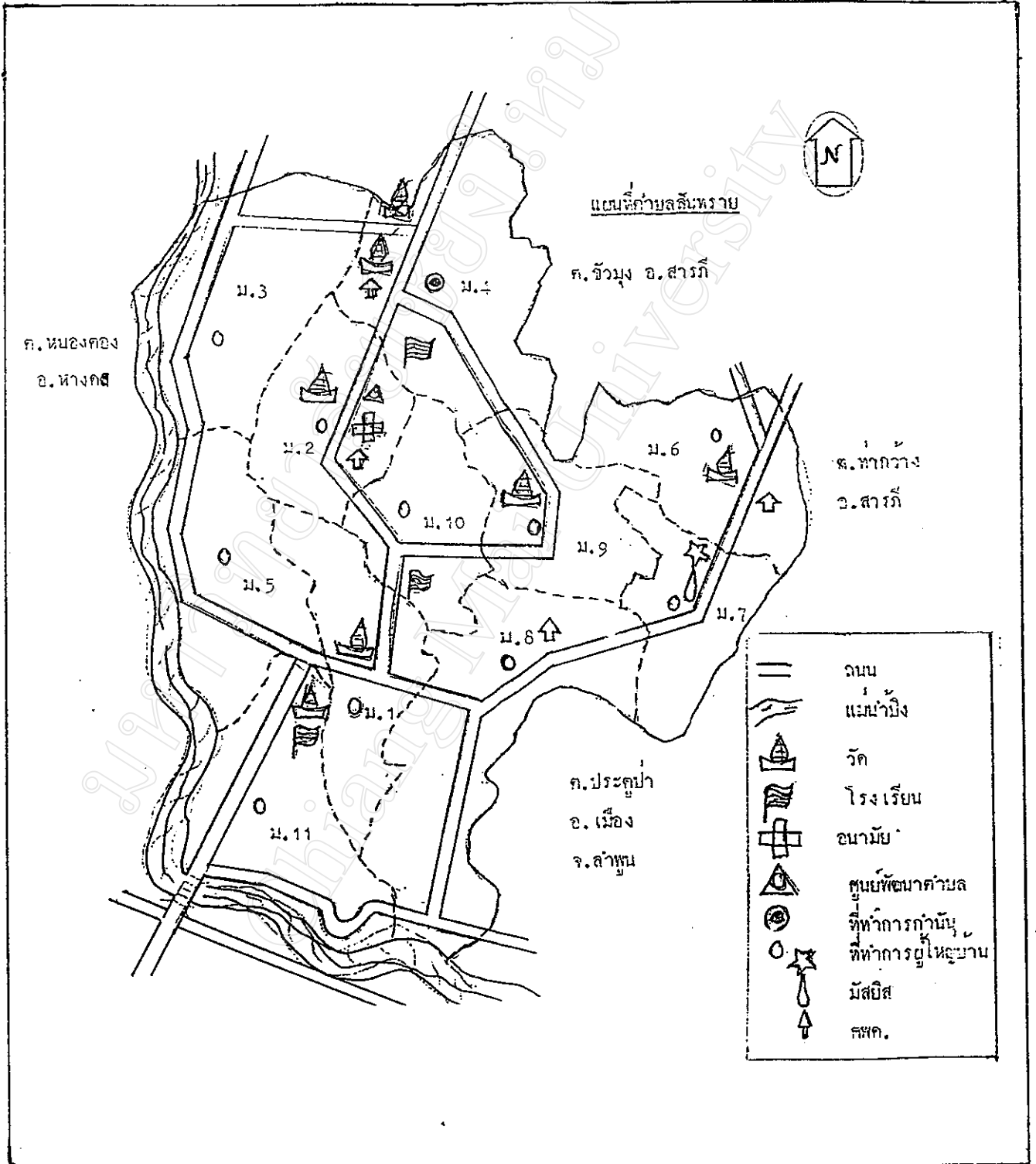
การแก้ปัญหาชุมชน

3.4 ทีมวิจัยหลัก วิทยากรด้านการค้าเสรีและการแข่งขันทางการเกษตร การวิเคราะห์
โครงการและการเขียนโครงการ

4. ผู้สนับสนุนโครงการวิจัย

- 4.1 สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (ส.ก.ว. ภาคเหนือ) เป็นที่ปรึกษางานวิจัย
และเป็นผู้ให้การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการวิจัย
- 4.2 มูลนิธิพัฒนาศักยภาพชุมชน เป็นผู้ให้การสนับสนุนในด้านการประสานงาน
งานธุรการและงานพิมพ์บางอย่าง
- 4.3 อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย เป็นผู้ให้แนวคิดในการวางแผนงานวิจัย
- 4.4 กลุ่มเพื่อน ๆ ที่เคยทำงานร่วมกับทีมวิจัยหลัก ช่วยเหลือในทุก ๆ เรื่องที่ทีมวิจัยมี
ความต้องการและการให้กำลังใจสม่ำเสมอ

ภาคผนวก ง. แผนที่ตำบลสันทราย อำเภอสารภี จังหวัดเชียงใหม่

พิมพ์ที่: ๒๒๖๗๕๐๖๑๕๒๖๓๖๔๕๖๗๘๙๐ พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๔๔
 (๑.สันทราย ๑.สารภี ๑.จังหวัดเชียงใหม่)

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อ - สกุล นายโกมล สนั่นก้อง
- วันเดือนปีเกิด วันที่ 25 สิงหาคม 2510
- ประวัติการศึกษา
- ระดับประถมศึกษาจากโรงเรียนบ้านแซงแหลม ตำบลแสนชาติ อำเภอจังหาร จังหวัดร้อยเอ็ด
 - ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายจากโรงเรียนร้อยเอ็ดวิทยาลัย อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด
 - ระดับปริญญาตรี ทษ.บ. (เทคโนโลยีการเกษตรบัณฑิต) มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- ประวัติการทำงาน
- เจ้าหน้าที่สนาม โครงการพัฒนาองค์กรชุมชน (โครงการร่วมพัฒนาชนบทภาคเหนือ)
 - ผู้จัดการมูลนิธิพัฒนาศักยภาพชุมชน
 - ผู้ประสานงาน โครงการพัฒนาลาหู่-ลุ่มน้ำฝาง (มูลนิธิพัฒนาศักยภาพชุมชน)
 - ผู้ประสานกระบวนการวิจัยภาคเหนือตอนบน (ปัจจุบัน) สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว. ภาค)
- ประวัติการดูงาน-ฝึกอบรม
- หลักสูตรการเขียนแผนงานและการพัฒนาโครงการ
 - หลักสูตรวิทยากรกระบวนการ วิธีการและเครื่องมืองานพัฒนาชุมชน
 - หลักสูตรการวิเคราะห์ชุมชนแบบมีส่วนร่วม
 - หลักสูตรการพัฒนาระบบเกษตรกรรมทางเลือก
 - หลักสูตรการพัฒนากลุ่มเกษตรกรและการสร้างเครือข่ายเกษตรกร
 - หลักสูตรการประเมินผลโครงการและตัวชี้วัด